

POSLEDNÍ ŠANCE



Jan Žák

Poslední šance

Jan Žák

Poslední šance

Jan Žák

Text © 2024, Jan Žák

1. vydání © 2024, [Lukáš Vik – E-knihy hned](#)

ISBN ePub formátu: 978-80-7536-363-3 (ePub)

ISBN PDF formátu: 978-80-7536-364-0 (PDF)

Obálka: Nakladatelství Kliká

Korektury: www.proverenykorektor.cz

Konverze do elektronických formátů a obálka:

[Lukie Vik](#)

Vydání sponzorováno firmou M2 Sport:

<https://www.m2sport.cz/>

Proč píšu

Válka je na spadnutí, občanská nespokojenost na celém světě graduje, invaze muslimů do Evropy nebere konce, ale většina lidí si myslí, že se jich to netýká. Politická elita, kterou si občané zvolili, vychází z předpokladu, že mlčení je souhlas, takže v zaslepení finančními zisky se příliš nesnaží něco změnit. Blíží se katastrofa a Evropa má poslední šanci ji odvrátit.

I já mám poslední šanci. Přes vysoký věk a problémy se zdravím se snažím svým psaním probudit lidi z letargie, protože pouze masy rebelů mohou společenské dění ovlivnit. Vím dobře, že mé psaní je pouhou kapkou v moři, ale třeba i ta kapka někoho zaujme a rozroste se v řeku, která vyčistí Augiášův chlév.

Čtenáře možná překvapí forma mého psaní. U většiny mých básniček se totiž jedná o líčení nějakého dění nebo reality prostřednictvím veršů. Je to v podstatě rýmované vyprávění skutečnosti. Vycházím z toho, že verš čtenáře zaujme víc než próza, podobně jako písnička zaujme víc než básnička.

Obsah této knížky navazuje na tři stovky již publikovaných básniček. Má tři části: 1. část si všímá jedinečnosti přírody a lidských vlastností, v 2. části zaznívá kritika současných poměrů ze zpráv oficiálních sdělovacích prostředků a v 3. části aforismy nešetří metaforami a životními moudry. Verše v 2. části upozorňují na skutečnost, že dnešní konzumní společnost bohužel zajímají ceny v obchodech víc než naše budoucnost, víc než život našich dětí a vnoučat. Pokud však dojde k obsazení Evropy islámem, zavládne právo šaría se všemi negativními následky. A dojde-li k válce, bude to apokalypsa pro miliony lidí. Jak rád bych se mýlil!!

Autor

1. část

Úvahy a nostalgie

Fenomén čas

Čas je běžec maratonský,
zastavit se nedá,
pro většinu dění je to
eminence šedá.

Zdá se, že nic na světě
není „jenom tak“ –
teprve čas ukáže,
komu „ujel vlak“.

Čas je soudce neomylný,
i když talár nemá,
za svědka mu někdy stačí
třeba pravda nemá.

Čas je motor, který vždycky
kolo dějin roztáčí,
a vzpomínky dobré i zlé
v zapomnění odnáší.

Čas je velmi dobrý lékař,
který při nás stojí –
nejen rány osudu
i bez léků hojí.

Co se vleče, neuteče,
pravdivé je rčení,
někdy ale ve vteřině
osudy se změní.

Každý už má spočítané,
jak dlouho tu bude,

ať si žije v paláci,
nebo v chýši chudé.

Kouzlo domova

„Domove, domove, můj zámku bezpečný,
kéž nikdy v životě ti nejsem nevděčný.“

„Domove, domove, můj zámku bezpečný,
kéž nikdy v životě ti nejsem nevděčný.“

To jsou slova jedné staré, známé písně,
která kdysi Čechům pomáhala z tísně.

Domov ale není zámek, je to pevný hrad,
který každý vlastenec mívá velmi rád.

Domov ale také není jenom bydlení,
je to poklad, který věrné srdce ocení.

Domov není nad hlavou jen střecha,
domov je ráj, kam každý rád spěchá.

Domů vracíme se vždycky rádi,
zejména, když prožili jsme šťastné mládí.

Orchidej

Překrásná orchidej
ve váze trůní,
nikomu nevadí,
že nemá vůni.

Všichni se kochají
její vizáží,
krásná je,
až to zaráží.

Svým vzhledem orchidej
nám lidem říká,
že krása nemá
citů se týká.

Šípky

Za naší dědinou u cesty do polí
stojí dva vysoké, letité topoly.

Pod nimi schoulený
malý keř šípkový
kouzelný kolorit
krajině napoví.

Každý rok na jaře,
když keřík rozkveté,
není nic hezčího
snad nikde na světě.

Když podzim v přírodě
plody své skýtá,
keříček šípkový
česáče vítá.

Šípky jsou červené,
k trhání svádí,
skvělý čaj ze šípků
navrací mládí.

Vánoční stromečky

Symbols Vánoc,
vánoční stromečky,
o svátcích rozzáří
domy i domečky.

Slaví se slunovrat
i Boží početí,
dárky a dárečky
jsou hlavně pro děti.

Snažme se vánoční
zvyklosti zachovat
a lásku k tradicím
u dětí vychovat.

Zima

Zima v našich končinách
ohlásí se každý rok,
s jarem, létem a podzimem
musí přesně držet krok.

Záleží však na teplotě,
jestli se nám líbí,
když Morana velké mrazy
v předpovědi slíbí,

nebo jestli Vánoce
budou zase na blátě
a budeme venku chodit
jenom v jarním kabátě.

Děti budou samozřejmě
spousty sněhu vítat,
řidiči však na silnicích
s lopatami kmitat.

Ať je zima jaká chce,
ať jsou třeba závěje,
zima vždycky hospodářům
vodou v polích přispěje.

Květiny

Když jsem jako malý kluk
svou maminku rozzlobil,
tak jsem si ji zase rychle
kytkou z louky udobřil.

Od té doby vím, že
ke kytkám se váže
schopnost skoro čarovná,
květina že urovná
problém skoro každý
(tedy kromě vraždy) –
když se viník s kytičkou
i docela maličkou
ke své ženě přitočí
a řekne jí do očí:
„Mám tě rád.“

Rybník

U rybníka za vesnicí bylo v létě veselo,
domů jít se nikomu ani trochu nechtělo.

Mladí, staří, děti s mámou, tátou,
prožívali krásnou dobu, možno říci zlatou.

Někdy došlo i na vzrůšo pro ně,
to když soused přišel plavit koně.

Koupání, to nebylo jenom pouhé mytí,
voda přece vždycky byla prázákadem bytí.

Rybník sloužil mimo jiné k sbližování lidí,
mnozí starší pamětníci to tak ještě vidí.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Poslední šance.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.